

Jubileumi ünnepség Csillebércen

Vasárnap ünnepelte 35. „születésnapját” a csillebéri vezetőképző és úttörőtábor, ahol a kapuk megnyitása óta nyaranta 10 ezer gyermek tölti vakációjának egy részét élményekben, vidámságban gazdagon, 10-12 napos táborozáson.

A jubileumi ünnepségen az 1200 táborozón kívül mintegy kétszáz meghívott vendég is részt vett: a tábor egykori vezetői, építői, az úttörő-paradicsom tevékenységét segítő állami, társadalmi szervek és intézmények képviselői. Ott voltak a „Politizálás a tizenévesek körében” címmel megrendezett nemzetközi szeminárium résztvevői, a Csehszlovákiából, Lengyelországból, a Német Demokratikus Köztársaságból és a Szovjetunióból érkezett úttörővezetők, iskolák, intézmények képviselői.

Ballner Károly, a tábor vezetője tartott tájékoztatót

a tábor jelenlegi életéről, az úttörőmozgalom életében elfoglalt helyéről. Ezt követően Varga László, a Magyar Úttörők Szövetségének főtitkára mondott ünnepi beszédet. Emlékeztetett arra, hogy a csillebéri születésnapra másra emlékezteti a nagyapát, a fiút és unokát. A nagyapáknak, az idős kommunisták nemzedékének az új, a jobb társadalomhoz vezető út kiemelkedő állomásaként fontos Csillebérc; a felszabadulás előtti illegális harc, a bezárt iskolák, az országépítés egyik jelképe, emlékhelye ez. A fiuk nemzedékének az akkori, a mai Csillebérc a megvalósult álom jelképe. Nekik indulásuk színhelyét, emberré válásuk műhelyét, jelentették a csillebéri táborozások, a vezetőképző tanfolyamok. A mai nemzedéknek Csillebérc a példa: úttörővezetők ezreinek, kisdobosok és úttörők százzeire-

nek a nagytábor hosszú éveken át romantikát jelentett. Ma is a jobb, a célok és szándékok műhelye a csillebéri úttörőtábor.

Az ünnepi beszéd után kitüntetések átadására került sor. A Gyermekekért érdeméremmel Reich Károly grafikusművészt tüntették ki, s többen vehették át a Gyermekekért plakettet, valamint az Úttörővezetők érdeméremet. Varga László a tábor vezetőjének átadta a KISZ Központi Bizottsága vörös selyemzászlóját.

A tábor hazai és külföldi lakói nagyszabású gála-műsorral köszöntötték a vendégeket és az ünnepet.

Este ünnepélyes külsőségek között megnyitották a „Barátunk a természet” elnevezésű környezetvédelmi és turisztikai szaktábor.

(MTI)

Számítógéppel készül az adóív

Kevesebb munkával, jobb nyilvántartás

Mivel a korszerű államigazgatás nem nélkülözheti a kor színvonalának megfelelő technikát, ezért az ügyek intézése, pontosabban a nyilvántartás könnyebb és gyorsabb kezelésemből érdekében polgárjogot nyert a számítógép a tanácsi munkában is. A lakossági adókat immár két éve számítógép tartja nyilván megyénkben. Ettől a korszerű módszertől kezdetben még azok is idegenkedtek, akiknek a munkáját megkönnyítette. Katona Istvánról, a Csongrád megyei Tanács vb pénzügyi osztályának vezetőjétől megkérdeztük:

— **Mi a helyzet most? Ugyanis korábban az adóívetek sem örültek az új szisztémának, mert nem kaptak egykönnyen választ arra, miként is állnak a befizetésekkel, illetőleg reklamációjuk jogos-e?**

— A személyi adatgyűjtőlapok bevezetésével — mondotta az osztályvezető — pontosabbá, egyben könnyebbé vált a nyilvántartások kezelése a helyi tanácsoknál és természetesen ezzel együtt az ügyfelek tájékoztatására is. A kezdeti idegenkedés az újtól már rég a múlté. A hagyományos feldolgozási rendszerben, amennyiben az előző évhez képest az állampolgárok adóköteles vagyontárgyaiban — a használt földterület nagyságában stb. — változás nem volt, akkor a fizetésről az adóívből értesültek. Változás esetén, illetőleg új adókötelezettség keletkezésakor a fizetendő adókról az érdekeltek határozatot kaptak s vele együtt adóívet is. Ez a korábbiakhoz képest nem változott, jelenleg is ez a gyakorlat.

— **Miért előnyös a számítógépek alkalmazása?**

— Az új feldolgozási rendszernek lényeges előnye az, hogy az adóívek számítógépes feldolgozással készülnek. Korábban mindez kézirással történt. A jelenlegi nemcsak gyorsabb, hanem jelentős munkamegtakarítást is eredményezett, ugyanis megyénkben évente mintegy 160 ezer adóívet adnak ki a helyi tanácsok. A számítógépes feldolgozással készült adóívek a korábbiaknál annyira térnek el, hogy nem tartalmazzák az előző évi egyenleget és a teljesített adóbefizetéseket, csupán a fizetendő adókat sorolja fel és azokat összegzi.

— **Tulajdonképpen hogyan lehet tájékozódni, hogy a befizetéseket jól számolták-e el?**

Az adóívek a fizetnivalókat adómenekként felsorolva tartalmazzák. A pontos tájékoztatás érdekében az

adóívvél együtt — ugyan-csak gépi feldolgozással — egy elszámolóív is készül, s az tartalmazza az előző évi túlfizetést vagy hátralékot, valamint az adóíveken felsorolt tételeket egy összegben, az adóívből szereplő adók összegének módosítását, a pótlékok, a befizetések időpontját és összegét, valamint a hátralékot.

— **Ez eléggé áttekinthető? Nem okoz-e nehézséget az eligazodásban, mi erről a véleménye?**

— A lehetséges, hogy kezdetben ez az új tájékoztatósi forma kisebb-nagyobb nehézséget okozott az eligazodásban, de a felsoroltak szükségessége a pontos tájékoztatáshoz és az ismétlődések következtében tapasztalataink szerint az emberek könnyebben eligazodnak. Hozzátenném még azt, hogy bár az elszámolóív pontos képet ad a kivetett adó összegéről, az esetleges változásokról és a befizetések elszámolásáról, mégsem lehet eltekinteni az adóív kiküldésétől.

— **Mi ennek a magyarázata?**

— Arról van szó, hogy az adóív tulajdonképpen határozat, mely ellen — ha külön határozatot kiadására nem kerül sor! — az állampolgárok fellebbezhetnek, jogorvoslatot élhetnek.

— **Például milyen esetekben?**

— Gyakorta előfordul, hogy az adóztatás feltételeiben bekövetkezett változások

kat nem jelentik be, illetve erre is csak az adóívből fel-tüntetett, adómenekénti részletezés megismerése után kerül sor. Amennyiben egy összegben közölnék az adót, akkor kevesebben tudnának élni a jogorvoslati, ugyanis az állampolgárok nagyobb része több címen is adózik.

— **Mikor küldik ki a tanácsok az adóíveket és az elszámolóíveket?**

— Ezek postázása már megkezdődött. Szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy az elszámolóív az adóívből szereplő tételek módosítását, valamint a befizetéseket csak abban az esetben tartalmazza, ha a módosítás keresztfelvezetése, illetőleg a befizetés gépi feldolgozása az idén június 30-ig megtörtént. Vagyis abban az időpontban fennálló állapotot tükrözi. Természetesen az illetékes adóhatóságok minden szükséges felvilágosítást megadnak, ha bárki-nek problémája merül fel. Befejezésül szeretném hangsúlyozni — mondotta a megyei tanács vb pénzügyi osztályának vezetője —, minden törekvésünk arra irányul, hogy az adóíveteket mind jogairól, mind kötelezettségeikről megfelelően, vagyis közérthetően, lehetőleg tévedések nélkül tájékoztassuk. Reméljük, hogy a számítógépes adóföldolgozási rendszer előnyeit nemcsak a hivatalokban dolgozók, hanem ügyfeleink is érzékelik.

B. Gy. Gy.

Sikeres hulladékgyűjtési akciók

Nyolcmillió forint — településfejlesztésre

A hulladékhasznosítási program rövid időn belül valóban társadalmi méretűvé vált — állapították meg a Hazafias Népfrontnál. A települések vezetői és a lakosságot képviselő szervezetek felismerték, hogy az állampolgárok mozgósításával, értelmes célok kitűzésével pótolhatók, kiegészíthetők a szűkös pénzügyi alapok. Már eddig több mint nyolcmillió forint gyűlt össze a helyi tanácsok pénztárában. Ezt az összeget a későbbiekben — az állampolgári vélemények meghallgatásával és figyelembevételével — a településfejlesztési feladatok megvalósítására fordítják.

Minden városban, községben, faluban felhalmozódnak felesleges holmik, ám — megfelelő érdekeltég híján — nincs, aki a MÉH-

telepeire szállítaná a szem-et bántó, a környezetet csúfító hulladékhegyeket. A népfrontmozgalom, csatlakozva a kormány hulladék- és másodnyersanyag hasznosítási programjához, a kezdeti eredményekben felbuzdulva, kiszélesítette az akció kereteit, valamennyi megvett bevont a munkába. Eddig fém-ből 4,5 ezer ton-nát, papírból csaknem 700, textilből 120 tonna hulladékot gyűjtöttek össze. A szakértők véleménye szerint valamilyen módon szinte a teljes mennyiség hasznosítható. Még több hulladék, másodlagos nyersanyag is megmenthető lett volna, ha nincsenek szállítási nehézségek. A MÉH- elvileg messzemenően támogatta a kezdeményezést, ám a gyakorlati megvalósítás

Kitüntetések átadása, rektori tanácsülés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Erdemrend arany fo ozatát adományozta dr. Dirner Zoltánnak, az orvostudományok kandidátusának, a Szegedi Orvostudományi Egyetem nyugalmazott tanszékvezető tanárának 80. születésnapja alkalmából, eredményes munkássága elismeréseként. A kitüntetést Szegeden tegnap, hétfőn nyújtotta át dr. Hutás Imre egészségügyi miniszterhelyettes.

Ezt követően dr. Hutás Imre részt vett a SZOTE kibővített rektori tanácsülésén, melyen dr. Petri Gábor akadémikus, rektor elnökölt. A miniszterhelyettes itt nyújtotta át dr. Heiner Lajos egyetemi tanárnak, az ideg- és elmekórtani klinika professzorának a Kiváló Orvos kitüntetést, amelyet a legutóbbi Semmelweis-évfordulón kapott.

Nedűverseny

Hagyomány immár, hogy Csongrád megye bortermelői és üdítő itaj készítői, nemes versenyre kelnek egymással. *Ki tud jobb aromájú bort, kellemesebb ízű hűsítőt előállítani.* Az idei vetélkedés végeredményét tegnap, hétfőn hirdették ki a Dél-alföldi Pincegazdaság Klubjában. Előjáróban dr. Tóth Mihály megyei főker-tész beszélt a szőlősök helyzetéről, s elmondta, hogy a korszerűbb művelésmódok elterjedésének köszönhetően jobb az idei eredmények, mint bármikor korábban.

És most nézzük a tényeket és az adatokat. A versenybe 88 fehér bort és 36 vörös bort neveztek be. Tizenhat borfajta érdemelt ki az aranyéremet. A pincegazdaság jó munkáját dicséri, hogy ebből 13 az ő termékük. Ugyanilyen elismerést kapott a pusztamérgesi Rizling Tsz. a hódmezővásárhelyi Rákóczi Tsz és a Szakszövetkezők egy-egy bora. Az üdítő italok közül 5 érdemelt ilyen fokozatot.

A borok közül ezüstérmes 24, bronzérmes 42 lett, oklevelet pedig 42 kapott. Az üdítő italok is jól vizsgáltak — állapította meg Szilágyi Ernő, a megyei tanács vb mezőgazdasági és élelmezési osztályának vezetője, aki a tegnapi versenyen átadta a díjakat.

Tekintély

Nagyapám gyakran elmesélte a történetet. Fél évszázadnál is régebben, amikor töltötte kevés szabad idejét a falu kocsmájában. Társaihoz hasonlóan, felvette ünneplőruháját, és vasárnap délutánoként elballagott a falu központjába. Ahogy ürültek a borosüvegek a durva faragású kocsmasztalon, úgy nőtt a legények bátorsága az asztal körül. A tetőfokra hágó jó kedv rendszerint a nyers erő fitogtatásával folytatódott. Gabonával teli zsákokat emelgettek, ölré mentek a kocsmaudvar keréknyomokkal szeldelt földjén. Rangot, társaik körében tiszteletet akartak szerezni a virtuskodással.

A falusi kocsmákban, vendéglőkben ma is összejönnek beszélgetni a fiatalok. Beszédtemájuk, magatartásuk azonban megváltozott. Szóba jönnek az eladó sorba került lányok is, de gyakrabban tárgyalják meg hétköznapi munkájukat. Ezek a disputák a motorok világába, a korszerű technika csodáit és izgalmait rejtő területére kalauzolják őket. Elénken vitatkoznak a tudomány legújabb eredményeiről, a szakmájukról. Az a fiatal válik az asztaltársaság központi alakjává, aki érdekesen mesél, járatos a világ dolgaiban.

A nyers fizikai erő helyett a szellemnek van rangja, tekintélye napjainkban.

A faluhoz való kötődésnek érzékelhető pontjai vannak. Kialakultak a nagyüzemi méretek, s ha nem is bőven, de jut pénz korszerű gépek megvásárlására a gazdaságokban. A gépek kezelése, használata nemcsak elfoglalja, hanem formálja is az embereket. A traktorosok, a munkagépek-kezelők megszokták, hogy milliós értékű eszközökkel bannak, hogy évente tanfolyamra járnak. Megtanulták és tapasztalták, hogy a nagy teljesítményű, drága gépeket nem szabad csak félig-meddig hasznosítani. Miközben idomultak a technikához, megváltozott a gondolkodásuk, s képpé váltak arra, hogy lépést tartsanak a fejlődéssel.

A munka formálódásával azonos töről fakad a falusi fiatalok életkörülményeinek változása is. Valamikor az eke szarvát tartó férfiakat lehetett látni a határban, napjainkban a traktor légkondicionált fülkéjében ülő szakember jelképezi a szabadban végzett mezőgazdasági munkát. Az egykor napnyugtáig tartó verejtékezés helyett most többségében nyolc órát tart a műszak. A munka végeredménye pedig azonos: sima barázdát jelzi az erőfeszítést. S a hajdani és a mostani munkakörülmények között legalább akkora a különbség, mint a faeke és a traktor között.

Az átalakulás megváltoztatta a falusi fiatalok érdekeit. Az egykori parasztgazdaságok szűk keretei jórészt kirekesztették a technikat, a korszerű termelési eljárásokat a mezőgazdaságból. Feleslegessé vált a tanulás, a szakmai ismeretek szerzése, gyarapítása. A tehetséges parasztfiatalok nem járhattak szüleik nyomdokán, ha kamatoztatni akarták képességeiket.

A nagyüzemi gazdálkodás viszont igényli, feltételezi a jól felkészült szakembereket. Értelmessé és szükségessé válik a tanulás, a mezőgazdaságban is tág lehetőség nyílik a tehetség kibontakoztatására.

Ezt a lehetőséget persze behatárolhatja a helyi vezetés. Hallottam keseregni gépészmérnököket, akinek módszeresen nyesegették ambícióit. Találkoztam egyetemet végzett mezőgazdással, akit éveken át megbíztak ugyan kisebb-nagyobb feladatokkal, de nem kapott lehetőséget az önálló munkára. Ismerek viszont fiatal termelősövetkezeti főmérnököket, akinek már gyermekkorában egyengette útját a gazdaság vezetősége. A termelősövetkezet óvodájában tette az első, bátortalan lépéseket, majd két évvel múltán, diplomával a zsebében, szülőfalujában kezdett dolgozni, ahol vezető társai nevelték, segítették, felkészítették a mind nagyobb felelősséggel járó feladatok ellátására.

Keserű és örömteli tapasztalatok egyaránt léteznek, közülük mégis jellemzőbb a kezdeményező, bátorító, a fiatalok munkájára számító vezetés. Egyfajta kényszer is ez, hiszen örvendetesen megfiatalodtak a termelősövetkezetek. A kényszernél azonban fontosabb, hogy képzett, jót s többet akaró fiatalok dolgoznak a gazdaságokban, akikre mindig számíthatnak a vezetők.

Egy szövetkezet fiatal gépészmérnöke mesélte a történetet. A közös gazdaság nagy teljesítményű lucernaszárítót épített. Egy ideig jól hasznosították, de aztán csökkent a lucernaliszt ára a világpiacon, s veszteségesse vált a termelése. A 20 millió forintot érő szárító nem maradt használatlanul. Termelészárítóra viszont szüksége volt a gazdaságnak, de átalakítás nélkül arra alkalmatlan volt a berendezés. Fiatal szakemberekből — mérnökökből, technikusokból, szakmunkásokból — álló csoport vállalta, hogy a kukorica betakarításának kezdetéig átalakítják a szárítót. Többen képtelen ötletnek tartották a vállalkozást, nem hittek a sikerben. Mások bíztak a fiatalok alkotó erejében, személyes részvétellel buzdították a vállalkozókat a kivitelezésben. A fiatal szakemberek éjszakákon át rajzoltak, hegesztettek, akkoriban szinte szünet nélkül zajos volt a szárító környéke. Mire a kukoricában indultak a kombájnok, elkészültek az átalakítással.

Végérvényesen bizonyították a kételkedők előtt, hogy a fiatalos lendület, a törekvés, az alkotás vágya képes legyőzni az akadályokat. Igazolták, hogy az izmok feszülésének pallérozott értelemmel kell párosulnia ahhoz, hogy remény legyen a sikerre. Az ész és a kitartás együtt hozhat méltó tiszteletet birtokosának.

Egyre szaporodik azon fiatalok száma, akik ilyen úton akarnak és tudnak tekintélyt szerezni maguknak. A népszerűség kivívásához azonban több erő, kitartás kell, mint korábban bármely időben. A jobbitó szándék és teljesítmény azonban igazi rangot ad idősnek és fiatalnak, falusi és városi embernek egyaránt.

Farkas József